

Τα Μαγικά Χρώματα του Μίκι

Μαρία Τσάπη

Ο Μίκι είναι ένας μικρός, χαριτωμένος σκαντζόχοιρος που ζει σε ένα καταπράσινο δάσος. Κάθε πρωί ξυπνάει με ένα μεγάλο χαμόγελο και νιώθει την καρδιά του γεμάτη χαρά. Σήμερα ο ήλιος λάμπει και ο Μίκι θέλει να παίξει με τους φίλους του.

Ξαφνικά, ένα μεγάλο γκριζο σύννεφο κρύβει τον ήλιο και αρχίζει να βρέχει δυνατά. Ο Μίκι δεν μπορεί να βγει έξω και νιώθει μια μικρή λύπη μέσα του. Κάθεται κοντά στο παράθυρο και κοιτάζει τις σταγόνες της βροχής που πέφτουν στο τζάμι.

Το μεσημέρι, ο Μίκι προσπαθεί να φτιάξει έναν πύργο με ξύλινα τουβλάκια, αλλά ο πύργος πέφτει ξανά και ξανά. Ο μικρός σκαντζόχοιρος θυμώνει, ζαρώνει τα φρύδια του και σφίγγει τις μικρές του πατούσες. Νιώθει θυμό γιατί τα πράγματα δεν έγιναν όπως ήθελε.

Εκείνη τη στιγμή, ακούγεται ένας δυνατός θόρυβος από την οροφή και το σπίτι σκοτεινιάζει. Ο Μίκι τρομάζει, η καρδούλα του χτυπάει γρήγορα και κρύβεται κάτω από την απαλή του κουβερτούλα. Είναι ο φόβος που ήρθε να τον επισκεφτεί, αλλά ο Μίκι ξέρει ότι είναι ασφαλής.

Μετά από λίγο, η βροχή σταματά και κάποιος χτυπάει απαλά την πόρτα του Μίκι. Ο μικρός σκαντζόχοιρος νιώθει μεγάλη περιέργεια και ανοίγει σιγά σιγά την πόρτα για να δει ποιος είναι. Τα μάτια του λάμπουν από ανυπομονησία.

Έξω από την πόρτα βρίσκεται η Λιλί, η μικρή αλεπουδίτσα, που του κρατάει μια υπέροχη, ώριμη φράουλα. Ο Μίκι νιώθει μια γλυκιά έκπληξη και το πρόσωπό του φωτίζεται από ευτυχία. Δεν περίμενε μια τόσο όμορφη επίσκεψη.

Οι δύο φίλοι βγαίνουν έξω στο βρεγμένο δάσος και βλέπουν ένα πανέμορφο, πολύχρωμο ουράνιο τόξο στον ουρανό. Ο Μίκι νιώθει θαυμασμό για τα υπέροχα χρώματα και νιώθει πολύ τυχερός που μοιράζεται αυτή τη στιγμή με τη φίλη του.

Η Λιλί παίρνει τον Μίκι μια μεγάλη, ζεστή αγκαλιά και του λέει πόσο πολύ τον αγαπάει. Τότε, μια γλυκιά ζεστασιά πλημμυρίζει το στήθος του μικρού σκαντζόχοιρου. Αυτό το συναίσθημα είναι η αγάπη, το πιο όμορφο από όλα.

Ο Μίκι καταλαβαίνει ότι όλα τα συναισθήματα, η χαρά, η λύπη, ο θυμός και ο φόβος, είναι σαν τα χρώματα του ουράνιου τόξου. Όλα είναι χρήσιμα και κάνουν τη ζωή μας ξεχωριστή. Τώρα νιώθει ήρεμος και γαλήνιος.

Το βράδυ φτάνει και το φεγγάρι φωτίζει γλυκά το δάσος. Ο Μίκι ξαπλώνει στο ζεστό του κρεβατάκι, κλείνει τα μάτια του και χαμογελάει. Νιώθει ευτυχισμένος και έτοιμος να δει τα πιο όμορφα και γλυκά όνειρα.